

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 26.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 35 (1866)

Gorica - četrtek, 12. septembra 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Po desetih letih

Deset let po Osimskem sporazumu Slovenci v Italiji še vedno čakamo, da Italija s primernim globalnim zakonom zaščiti slovensko narodno skupnost v Italiji. Čas beži, leta tečejo in zdi se neverjetno, da je preteklo že deset let od onih dni, ki so tako žalostno razburkali tržaške politične vođe, zbudili stare strahove in čez noč zmanjšali moč tradicionalnih političnih strank (predvsem DC) ter priklicali v življenje zloglasno Listo za Trst.

DVOMI IN POMISLEKI

Slovenci, ne glede na politično barvo in prepričanje, smo soglasno obsodili ponovni nacionalistični vzpon desničarjev okrog Liste za Trst, ki je okoli sebe zbrala ves revanšistični, fašistični in nacionalistični Trst. Kljub tej soglasni obsodbi pa nismo bili takrat enotni v presojanju vseh točk Osimskega sporazuma.

Vsi smo se strinjali z dokončno ureditvijo mej in odnosov med sosednjima državama. Velike dvome in pomisleke pa smo demokratični Slovenci imeli glede načrtovane industrijske cone na Krasu, ki je hvala Bogu niso uresničili in ki bi skazala etnični sestav ne samo na našem Krasu, ampak tudi na jugoslovanski strani. Saj bi taka cona priklacala z juga obeh držav nič koliko cenene delovne sile.

Dvome in pomisleke pa smo demokratični Slovenci izrazili tudi o 8. členu sporazuma, ki je le na splošno omenjal slovensko in italijansko manjšino in »zaščitno raven«, ki naj bi se ohranila. Čeprav je treba resnici na ljubo zapisati, da je takratni jugoslovanski voditelj Mitja Ribičič neki naši delegaciji tik pred podpisom pogodbe izjavil, »da se bo morala odslej manjšina sama boriti za svoje pravice, vsaka v okviru svoje države«, čes da bo odslej zaščita slovenske oziroma italijanske manjšine notranja zadeva obeh držav.

NAŠA RAZOČARANJA

Danes, po desetih letih, se nam ob vseh teh dejstvih porajajo novi pomisleki. Pomisleki, ki se v nas demokratičnih Slovencev porajajo iz preteklih izkušenj in razočaranj. Ne bomo se na tem mestu spuščali v podrobnosti, tudi zato ne, ker ne bi radi obujali nepotrebnih polemik.

Vendar neizpodbitno dejstvo je, da nas matična domovina Jugoslavija obravnava vse od konca vojne kot drugorazredne Slovence, kot drugorazredno manjšino, skratka kot manjšino v manjšini. Zato ne priznava ne naših ustanov in organizacij ne našega dela.

Zaključek kongresa o zločinstvu

S sprejetjem več resolucij se je v Milanu v petek 6. septembra zaključil VII. kongres organizacije Združenih narodov o zločinstvu, ki je trajal dva tedna. Sklepni govor je imel predsednik italijanske republike Cossiga. Dejal je, da so dosežki kongresa pozitivni. Utrdila se je zavest, da kriminal ogroža celotno mednarodno skupnost in da sedanje oblike mednarodnega sodelovanja, sloneče pretežno na dvostranskih dogovorih, niso več učinkovite. Nasloniti se bo treba na večstranska sredstva pregona pod vodstvom in programiranjem OZN. Zločinstvo in nasilje sta po Cossigovem mnenju posledica krize sistemov in vrednot, zlasti pa gospodarske krize. Le če posamezne države lahko računajo na široko mednarodno solidarnost, bodo sposobne reagirati na terorizem, trgovino z mamili, organizirani kriminal in finančne prekrške.

Glede položaja v Italiji je državni predsednik omenil potrebo rešiti »stari, a vedno pereči problem počasnosti in kazenskih postopkih«, se izrekel za nagrajevanje skeancev ne samo iz terorističnih vrst, temveč s primerno previdnostjo tudi za druge zločince in opozoril na nevarnost, da se dolgotrajen pripor spremeni v kršenje člo-

govoren primer takega gledanja je bil Londonski sporazum, na podlagi katerega smo Slovenci v Trstu prejeli Kulturni dom; podobno se je zgodilo po Osimskem sporazumu, ko so iz »lastnih sredstev« zgradili Kulturni dom v Gorici. Zdaj vemo, da bodo z globalnim zaščitnim zakonom podprli SSG, ki kljub vsem pritiskom še vedno ne moremo reči, da je vseslovenska kulturna ustanova ne po duhu ne po vodstvu ne po programu. Isto velja za druge organizacije in ustanove, kjer imajo določene politične strukture še vedno svoje trdne monopolne.

Nihče nikomur ne oспорava dejstva, da ima in upravlja nekatere ustanove po svoji uvidenosti. Vendar, če so te ustanove namenjene celotni slovenski manjšini, kot bi morale biti, in jih podpirata italijanska ali jugoslovanska država, potem morajo biti k njihovu upravljanju poklicani vsi Slovenci brez razlike ne glede na politično barvo, vero in prepričanje. Žalostna je ugotovitev, da demokratični Slovenci nismo vso povojno dobo prejeli ne materialne ne moralne podpore niti od matične države niti od Italije, katere ustava je sad antifašističnega in antitotalitarnega boja.

NE STRINJAMO SE Z VSEM

Zaradi teh pomislov se ne moremo strinjati z Raffkom Dolharjem, ki je na »Našem prazniku« v Dolini 1. septembra letos izjavil, da »SSK brez pridržkov podpira enotno delegacijo« — prav brez pridržkov gotovo ne! In kateri so ti pridržki, je zdaj jasno. Jasno pa je to gotovo tudi predstavnikom SSK, ki so se v enotni delegaciji krepko borili za razširitev baze in za demokratizacijo nekaterih skupnih slovenskih ustanov (SSG, Glasbena šola, »Primorski dnevnik« in celo nekatere javne ustanove kot radiotelevizija in podobno). Nič se ni spremenilo, da bi svoje pridržke lahko preklicali.

DA enotnost med Slovenci, DA zaščitni zakon — toda ob enakem in pravičnem upoštevanju vseh državljanov. Zakaj italijanska ustava mora ščititi vse državljane. Tako vsaj upamo in v to smo tudi prepričani, dokler živimo v demokratičnem in pluralističnem sistemu. Končno je naša zaščita notranji državni problem, kot nam je izjavil Mitja Ribičič. In od italijanskih oblasti zato želimo globalni zaščitni zakon, ki bo pravično ščitil vse Slovence brez razlike, ne glede na teritorij, kjer živimo, ne glede na naše politično prepričanje in ideološko usmeritev.

J.R.

Papež v Lichtensteinu

Lichtenstein je majhna kneževina z nekaj desetstisoč prebivalci, gospodarsko naslonjena na Švico, saj uporablja švicarski frank, jezikovno pa nemško govoreča. Cerkevno spada pod bližnjo švicarsko škofijo Chur, kjer je bil pred odhodom v Ljubljano dr. A. Šuštar dolgo let za generalnega vikarja.

Leta 1983 v oktobru je bilo skupno romanje vernikov iz Lichtensteina v Rim. Tedaj je knez Franc Jožef II. povabil sv. očeta, da obišče tudi to državo. Papež je vabilo sprejel in ga v nedeljo 8. septembra tudi izvedel. Obisk je trajal vsega deset ur. Začel se je dopoldne ob desetih, zaključil pa ob osmih zvečer. Janez Pavel II. se je do Zürich poslužil letala, od tam pa odpotoval v glavno mesto kneževine Vaduz (14.000 prebivalcev) s helikopterjem. Spremljala sta ga državni tajnik Casaroli in njegov namestnik Martinež Somalo.

Ob prihodu na športni stadion Eschen-Mauren sta ga pozdravila knez Franc Jožef II. in njegov sin prestolonaslednik

Hans Adam. Takoj nato se je ob udeležbi 25.000 vernikov pričela sv. maša. Ze ob prvem pozdravu, kakor pri sv. maši in nato pri molitvi angelovega češčenja je papež poudaril pravico do življenja, do zakonske celovitosti in potrebo zdrave družine. Opirajoč se na rojstvo Device Marije, ki ga je Cerkev tisti dan praznovala, je ponovil svoj nauk o dostojanstvu osebe, ki se prične s spočetjem novega bitja.

»Rešite še nerojenega človeka,« je vzkliknil, »od groznice, ki prihaja od že rojenega, kateri si prisvaja pravico uničiti otrokovo življenje v materinem naročju. In vendar bi morali biti vedno veseli, kadar se v tem naročju oblikuje nov otrok in nato zagleda luč sveta. In četudi bi ta otrok povzročil težave, odpoved in osebne omejitve, mora biti vedno sprejet z radostjo in zaščiten od ljubezni roditeljev. Otrokovo rojstvo ostaja vedno praznik življenja.«

Te besede niso bile namenjene samo prisotnim na stadionu, ampak tudi mili-

jonem televizijskih gledalcev v Švici, Avstriji in Italiji, katerih televizije so to mašo neposredno prenašale, poleg njih pa vsemu ostalemu svetu. »Jasna beseda Cerkev v prilog otroka, slabotnega in nezaščitenega v materinem telesu, ne sme ostati brez odmeva. Ta beseda je istočasno beseda otroka, ki ga je Bog v materi oblikoval. Splav in umor otroka sta očvrtni zločin. Vse človeštvo bi se moralo zavzeti za življenje še nerojenega otroka!«

Popoldne se je na gradu mesta Vaduz papež sestal s knezom in prestolonaslednikom, s člani vlade in parlamenta. Ob tej priložnosti je knezov sin Hans Adam potrdil, da so krščanske vrednote žal postale za mnoge vprašljive. Vsemu človeštvu grozi samouničenje, če se bo še dalo voditi od samoljubja. Prav ideologije, ki so obljubljale raj na zemlji in absolutno pravičnost, so se izkazale za zgolj utvaro.

Po tem srečanju se je sv. oče sestal v cerkvi sv. Florina z bolniki, ostarelimi in pohabljenimi. Pri tem so bili navzoči duhovniki, bogoslovci, redovniki, redovnice in v apostolatu dejavni laiki.

Zadnje papeževo srečanje je bilo namenjeno mladim, ki so se zbrali na trgu v Schaan Duxu. Njim je govoril o krščanskem zakonu, ki ga je treba braniti, saj je nujno potreben družbi. Mladi morajo gledati na zakon z odgovornim zadržanjem. Predzakonski odnosi ne napravijo izbire pravega zakonskega druga lažje; nasprotno: zelo jo otežkočijo. Naloga bodočih zakoncev je seznaniti se z odgovornim očetovstvom in z metodami, ki jih Cerkev priporoča. Pri tem je treba imeti pogum, iti proti toku. In če pride do krize v zakonu, si je treba medsebojno odpustiti in pokazati razumevanje drug do drugega.

Škof iz Chura, msgr. Vonderach, kamor cerkevno spada Lichtenstein, pa je v priložnostnem pastirskem pismu ob papeževem prihodu omenil besede Janeza Pavla II. romarjem te kneževine od njihovem obisku v Rimu leta 1983: »Naj vas radostna novica o Kristusovem odrešenju znova napolni z veseljem ob zavesti, da pripadate pravi Cerkvi. Bodite povezani z Gospodom v molitvi! Njemu dajte prvo mesto v svojem mišljenju, ravnanju in življenju!«

J. K.

Živeti Evharistijo

V nedeljo 1. septembra je Cerkev na Slovenskem začela novo pastoralno leto, ki je na poseben način posvečeno sv. Evharistiji. V spomin na drugi vsenarodni evharistični kongres v Ljubljani leta 1935 (torej pred 50 leti), ko so milostno podobo Marije Pomagaj prenesli z Brezji v slovensko prestolnico, je bil v soboto 31. avgusta in v nedeljo 1. septembra evharistični shod, ki so se ga udeležili vsi trije ljubljanski škofje in več tisoč vernikov iz Slovenije, pa tudi od drugod. Dr. Lenič je maševal in govoril v soboto zvečer, msgr. Kvas polnočje, nadškof Šuštar v nedeljo dopoldne, novomeški prošt Jože Lap pa isti dan popoldne. V pridigi je dr. Šuštar med drugim dejal:

»Živeti Evharistijo ne pomeni le, da hočimo k maši in prejmemo obhajilo. Živeti Evharistijo pomeni dajati, darovati in deliti z drugimi vse, kar smo in kar imamo. Kako da je Kristus hotel ostati med nami ravno pod podobo kruha? Zakaj ne pod podobo luči? Ali pod podobo križa?

Hotel je ostati pod podobo kruha, da bi se zavedali: tako nam je potreben za duhovno življenje kakor kruh za telesno življenje. Pod podobo kruha je hotel ostati tudi zato, da bi se zavedali, kako moramo ta kruh deliti z drugimi in ga dajati tudi drugim.

Ko je Jezus napovedal ustanovitev Evharistije, je pomnožil kruh, ga razdelil in učencem naročil, naj ga dajejo drugim. In ko je Jezus postavil zakrament sv. Rešnjega telesa, nam sv. pismo poučarja štiri besede: vzeli je kruh, ga blagoslovil, razlomil in dal.

V tem je novo vodilo, nova oblika in novo merilo za življenje Evharistije: sprejeti, kar nam Bog daje, na to klicati božji blagoslov in to deliti z drugimi in dajati drugim. Živeti Evharistijo pomeni ne živeti zase, ampak za druge; pomeni ne le sprejemati, ampak hkrati deliti in dajati in obdarovati druge. V tem se mora pokazati resničen premik v evharističnem letu.«

Pričelo se je novo šolsko leto

Ta četrtek 12. septembra se je v Italiji spet začel šolski pouk. Šolsko leto bo imelo 215 učnih dni in se bo zaključilo 14. junija 1986. Izjema je Sicilija, kjer se bo pouk po sklepu deželnega sveta začel šele 23. septembra, torej 11 dni kasneje. Zato pa bodo učenci in dijaki na Siciliji imeli krajše božične in velikonočne počitnice: za božič pet dni manj, za veliko noč pa tri. Drugod bodo počitnice trajale od 23. decembra do 6. januarja, velikonočne pa od 27. marca do 2. aprila. Velika noč bo namreč 30. marca, torej precej zgodnja.

Hujskanje proti krščanstvu

Ko se je libijski diktator Gedafti mudil na obisku v srednjeafriški državi Ruandi, je letos 24. junija v glavnem mestu te države Kigali dejal: »Afrika ni krščanska. Kristjani so golazen in agenti kolonializma. Vi morate začeti sveto vojno proti krščanstvu, kajti prava afriška vera je islam. Tega morate širiti.«

Seveda je ta izjava povzročila v ruandski javnosti zadrego in nezadovoljstvo. V državi je namreč samo en odstotek muslimanov, medtem ko je katoličanov kar 40 %, sedem pa protestantov. Ostali pripadajo prvotnim domačim verstvom.

Družina - verska šola vzgoje

Čim večjo izobrazbo, čim več znanja, čim boljše šolanje doma ali v tujini, vse to želi večina staršev dati svojim otrokom za popotnico v življenje. To je edina dota, ki jo lahko dajo in je ne prizadeneta niti inflacija niti nacionalizacija in nobeni sistemi. Pri tem staršem niso odveč napori, noben denar jim ni preveč težko priložen.

Vse to je prav razumljivo. Toda ali daje le šola vse potrebno znanje in izobrazbo? Vemo, kakšno opustošenje in nazadovanje je v izobrazbi prinašala današnji šolski sistem, pred katerim smo sicer nemočni, ni pa treba, da ostajamo brezbrizni. Urejena družina, v kateri se vzgajajo otroci, more biti ne le prva, temveč tudi najodličnejša šola otrokove vsestranske vzgoje, h kateri ne spada le pridobivanje znanja in izobrazbe, temveč še toliko drugih za življenje potrebnih stvari, ki jih morejo dobiti otroci izključno doma. Če jih tu ne dobijo, jim jih ne more dati nobena šola.

Šola otroka uči, ničesar pa ga ne nauči. Naučiti se mora doma sam in s pomočjo staršev: v šoli se uči branja, željo po lepem branju, po lepi knjigi, ki bo v življenju njegova zvesta spremljevalka, mu privzgojijo starši; v šoli se uči pisanja, sposobnost izražanja misli in čustev v lepi, pisani besedi mu posreduje le domača vzgoja; prav tako se more le doma naučiti izražanja v tekoče govorjeni besedi; šolski predmeti mu napolnijo glavo z informacijami in podatki, večkrat nepotreb-

nimi, domača vzgoja pa mu izkristalizira poglede na življenjska vprašanja, saj more odgovor nanje dobiti le doma.

Razredna skupnost naj bi navažala otroka in mladino na tovarištvo, ki pa se žal največkrat sprevrže v tekmovanje, nevoščljivost, maščevalnost, sprtost, sebičnost. Tudi staršem niso neznane te lastnosti otrok, toda ob njih ne moremo ostajati brezbrizni ali celo manipulirati z njimi, kot se to dogaja večkrat v šoli. Spet more biti edinele vzgoja v urejeni družini najodličnejša pri oblikovanju mladega človeka. Bolj kot z veroukom more Cerkev pri tem pomagati s svojim delom za družine.

Ob pričetku letošnjega šolskega leta si zato skušajmo starši naložiti večjo odgovornost pri izobraževanju svojih otrok in hkrati pri njihovi duhovni rasti v dobrem. Čeprav naj bi tudi to bila dolžnost šole, se ne izgovarjajmo s tem, ne zanašajmo se nanjo.

Na večer življenja se ljudje radi vračajo nazaj v svoje otroštvo in mladost v domači družini in najdejo v njej tiste korenine, ki so jim dajale duhovno moč za izpolnjevanje v življenju. Zato je razumljivo, da je starosta slovenskih frančiškanov pater dr. Roman Tominec kljub izobrazbi, pridobljeni iz knjig in šol, mogoč zapisati:

Družina je zibelka življenja in je obenem visoka šola vzgoje in notranje rasti mladega človeka.

VANJA KRŽAN v »Družini«

Kardinal Joseph Ratzinger o Marijinih prikazovanjih

Nemški kardinal Joseph Ratzinger je sedaj kardinal-prefekt rimske Kongregacije za verski nauk, prej je pa bil nadškof v Münchnu. Kot prefekt Kongregacije za verski nauk je za papežem najvišja avtoriteta glede vere in morale v katoliški Cerkvi. Italijanski časnikar Vittorio Messori je imel z njim razgovore o vsakovrstnih vprašanjih sodobne Cerkve. Te je objavil v posebni knjigi z naslovom »Rapporto sulla fede« (Poročanje o veri). Knjiga je istočasno izšla tudi v več drugih jezikih. V tej knjigi je posebno poglavje, ki govori o Mariji Devici. Časnikar je bil radoveden, kaj misli kardinal o prikazovanjih Matere božje. Enemu izmed štirih oddelkov omenjene kongregacije (in sicer četrtemu, disciplinskemu) je namreč pridržana sodba o Marijinih prikazovanjih.

FATIMSKE SKRIVNOSTI

Vprašam kardinala: »Ali ste brali tako imenovano "tretjo fatimsko skrivnost", ki jo je s. Lucija, zadnja izmed fatimskih vidcev, poslala v vednost papežu Janezu XXIII.2 Papež jo je pregledal in potem izročil vašemu predniku kardinalu Ottavianiju in ukazal, naj spis shrani v arhivu sv. Oficija.«

Odgovor je kratek in neposreden: »Da, prebral sem.«

Po svetu krožijo vesti, nadaljujem z razgovorom, ki jih nihče ni zanikal in katere pravijo, da so v tisti "skrivnosti" napovedane vznemirljive, apokaliptične in hude preizkušnje. Zdi se, da je Janez Pavel II. ob svojem obisku v Nemčiji nekako potrdil to mnenje (čeprav le v ožjem krogu ter indirektno). Pred njim je Pavel VI. ob svojem romanju v Fatimo prav tako namignil na apokaliptične dogodke v tej "skrivnosti". Zakaj se Apostolski sedež ne nikoli odločil, da bi to "skrivnost" objavil tudi zaradi tega, da bi se napravilo konec raznim drznim ugibanjem?

»Če se do sedaj ni še podvzel noben korak v tem smislu, se to ni zgodilo zato, ker bi papeži hoteli prikriti nekaj hudega,« je odgovoril kardinal.

Vendar vztrajam, v tistem spisu s. Lucije je "nekaj hudega".

»Tudi če bi kaj bilo, odvrne, a pri tem pazi, da ne bi povedal preveč, bi to samo potrdilo tisti del fatimskega sporočila, ki ga že poznamo. S tistega kraja je prišlo strogo opozorilo, nasprotno vladajoči lahkoočivosti, opomin k resnosti življenja in zgodovine, opomin na nesreče, ki grozijo človeštvu. Na to opozarja tudi Jezus sam, ki se ne ustraši trditve: "Če se ne spreobrnate, hoste vsi enako pokončani" (Lk 13, 3). Spreobrnjenje je stalna zahteva krščanskega življenja, kot potrjuje tudi Fatima. To bi morali vedeti že iz celotnega sv. pisma.«

Torej ne bo nobenih objav, vsaj za sedaj?

»Sv. oče meni, da bi to nič ne dodalo temu, kar mora vsak kristjan vedeti že iz razodetja. Pa tudi temu, kar že vemo iz raznih Marijinih prikazovanj, ki jih je Cerkve uradno potrdila in ki potrjujejo potrebo po pokori, spreobrnjenju, odpustitvi, postu. Če bi objavili "tretjo skrivnost", bi se tudi izpostavili nevarnosti zlorabe njene vsebine.«

Morda tudi političnim zapletom, se drzajem pristaviti, kajti zdi se, da je tudi v tretji skrivnosti omenjena Rusija kot v prvih dveh.

Tu pa kardinal dá vedeti, da ne želi iti dalje in odločno odkloni, da bi razkril kake podrobnosti. Na drugi strani pa je malo prej, predno se je vršil najin razgovor, papež obnovil posvetitev sveta Marijinemu brezmadežnemu Srcu (in pri tem posebej omenil vzhodno Evropo), prav kakor je želela Marija v Fatimi. Isti Janez Pavel II., hudo ranjen pri atentatu 13. maja, na dan, ko se je prvič prikazala Marija, je ob obletnici atentata nanj poromal v Fatimo, da se zahvali Mariji, »katere roka je čudežno vodila kroglo«. Zdi se, da je pri tem mislil na sporočilo treh otrok vsemu svetu in ki se je ti-kalo tudi papežev.

MEDJUGORJE

Ostanimo pri istem vprašanju. Znano je, da je že nekaj let neka vas v Jugoslaviji, Medjugorje, v središču svetovne pozornosti, ker se tam ponavljajo Marijina prikazovanja, resnična ali ne, ki so priključila že milijone romarjev. Istočasno pa so povzročila boleče polemike med frančiškani, ki vodijo župnijo, in krajevnim škofom. Ali je predviden poseg Kongregacije za verski nauk, ki naj zadevo razčisti, saj je ta kongregacija najvišja instanca v takih zadevah, seveda ob pape-

ževi potrditvi, ki je potrebna ob vsakem sličnem dokumentu?

»Na tem področju je bolj kot kje drugje potrpljenje temeljno vodilo naše kongregacije. Nobeno prikazanje ni nujno potrebno za vero. Razodetje je zaključeno z Jezusom Kristusom. On sam je Razodetje. Vendar ne moremo Bogu prepovedati, da govori našemu času po preprosti osebah in tudi v izrednih znamenjih, ki naj pričajo o nezadostnosti sedaj vladajočih kultur, prežetih z racionalizmom in pozitivizmom. Prikazovanja, ki jih je Cerkve uradno potrdila, predvsem Lurd in Fatima, imajo svoje določeno mesto v življenju Cerkve v zadnjem stoletju. Dokazujejo med drugim, da razodetje, četudi je samo eno, zaključeno in ga torej ni mogoče dopolnjevati, vendar ni mrtva stvar, temveč živa in življenjska. O Medjugorju ne morem izreči nobene sodbe, ker je še v preiskavi pri naši kongregaciji. Vendar eno izmed znamenj sedanjega časa je, da se množijo vesti o Marijinih "prikazovanjih" po svetu.«

Vprašujem dalje, na kakšne kriterije se poleg potrpljenja in previdnosti sklicuje vaša kongregacija za svoje sodbe ob dejstvu, kako se sliči pojavi množijo.

»Eden izmed naših kriterijev, pojasnjuje kardinal, je ta, da ločimo "nadnaravno" dejstvo prikazovanja, naj bo resnično ali ne, od tega, kakšne duhovne sadove rodi. Nekdanja starokrščanska romanja so bila usmerjena na kraje, o katerih bi bili moderni "kritiki" zelo skeptični glede "znanstvene resničnosti" o tem, kar trdi izročilo. To pa nič ne odvzame dejstvu, da so bila tista romanja plodnosna, učinkovita in važna za življenje krščanskega ljudstva. Problem ni toliko v pretirani kritičnosti, temveč problem je v presoji o živi in resnični krščanski vernosti, ki se krepi na takih krajih.«

Naša opomba. Kardinal Ratzinger se o verodostojnosti prikazovanj v Medjugorju ni izrekel; pravi: Počakajmo. Glede romanj na svete kraje pa je mnenja, da so taka romanja dobra stvar, če le služijo k utrjevanju vere in krščanskega življenja. Mislimo, da za sedaj velja tudi glede Medjugorja isto: Če ta romanja služijo utrjevanju vere in krščanskega življenja pri romarjih, naj ljudje le romajo. Glede avtentičnosti prikazovanj pa moramo še počakati. Prav zaradi tega Cerkve ne želi, da bi romanja vodili duhovniki in še manj škofje, da bi ne prejudicirali končne sodbe Apostolskega sedeža o pristnosti prikazovanj. Naj pa obiski v Medjugorju ne bodo želje po novostih, po senzacionalnem, temveč iz pobožnosti, ki krepi krščansko življenje in ljubezen do Matere božje.

★

■ V Madridu je baskovska teroristična organizacija ETA spet opozorila nase. V mestnem središču je eksplodiral avtomobil, poln razstreliva in to v trenutku, ko je mimo privozil miniaturni španski orožnikov. Pri tem je bilo ranjenih 18 oseb, med njimi težje neki severnoameriški državljani.

Bolesten strah pred slovenščino

V ponedeljek 9. septembra ob 18,30 naj bi v občinski dvorani palače Costanzi v Trstu odprli dokumentarno razstavo o bombnih napadih na Trst leta 1944 pod pomenljivim naslovom »Spomin na vojno naj nas spodbuja k miru.« Priredil jo je Odbor za mir od Sv. Jakoba, s Pončane in od Sv. Magdalene. Vsa vabila na razstavo, plakati in podpis pod fotografijami so bili dvojezični.

In prav to se po mnenju tržaškega župana Richettija (DC) ne bi smelo zgoditi. Ko je zvedel, da so napisali ne samo italijanski, ampak tudi slovenski, je nemudoma odpovedal uporabo občinske dvorane in to predstavniku omenjenega Odbora za mir utemeljil z nenavadnim razlogom: »Dodelitev dvorane, ki je sestavni del županstva, za dvojezično razstavo bi bila v tem trenutku prehuda provokacija.« Za koga, g. demokrščanski župan?

Poletni center na Opčinah

V petek 30. avgusta se je na Opčinah v Prosvetnem domu zaključil letošnji 10-dnevni poletni center, ki so ga skupno organizirali starši prizadetih otrok in Sklad Mitja Čuk.

V centru se je zbralo nekaj nad 60 otrok, ki so bili porazdeljeni v skupine od najmlajših do najstarejših. Glede na to, da poteka letos Leto glasbe, so otroci

KARDINAL HUME o Severni Irski

Angleški kardinal Basil Hume, ki je tudi predsednik katoliške škofovske konference za Anglijo in Wales, je obtožil britansko vlado v Londonu, da je odgovorna za večino težav, s katerimi se sooča Severna Irsko, tudi Ulster imenovana. »London ravna s Severno Irsko zelo slabo, da ne rečem škandalozno,« je kardinal dejal zbranim časnikarjem.

Kardinal je opozoril tudi na to, da se je sedanja državljanska vojna začela pravzaprav kot spor med Angleži in Severnimi Irski zaradi državljskih pravic. Vzrok zanjo je bilo grdo ravnanje Angležev s severnoirskimi katoličani. To vprašanje še do danes ni rešeno. Čeprav se je zapostavljanje Severnih Ircev močno zmanjšalo, protestantsko vodstvo še vedno ne priznava v zadostni meri zakonitih pravic katoliškemu prebivalstvu. Treba je zato poiskati takšno politično rešitev, da bodo zagotovljene temeljne zakonite pravice vsem slojem prebivalstva.

Iskati takšne politične rešitve pa ni naloga Cerkve, je poudaril Hume. Cerkve namreč skuša pomiriti med seboj obe verski skupnosti. Čeprav sta katoliška in protestantska Cerkve sami močno vpleteni v spor, je ekumensko gibanje na Severnem Irskem močnejše kot kjerkoli na svetu. Če bi vedel za dokončno rešitev iz sporov, bi jo povedal in skušal tudi uresničiti, toda nihče nima ta čas pripravljene odgovora, meni kardinal.

Te besede kardinala Huma in pa intervju kardinala O'Fiacha z Armagha na Sev. Irskem v angleškem katoliškem tedniku »The Universe« so vzbudili v Ulstru precej nejevolje in razburjenja. Armaghški nadškof se je bil namreč zavzel za postopen umik Vel. Britanije iz Severne Irske in potegnil nekaj vzporednic med koncem britanskega kolonializma v drugih delih sveta in opomnil, da bi bil čas za tak korak tudi na Severnem Irskem.

Maša ob peti obletnici ustanovitve »Solidarnosti«

V nedeljo 25. avgusta so se zbrali v cerkvi sv. Stanislava Kostke v Varšavi ob peti obletnici ustanovitve neodvisnega sindikata Solidarnost verniki in nekdanji člani tega sedaj prepovedanega združenja k maši za domovino, ki jo je uvedel lani umorjeni duhovnik Jerzy Popiełuszko in se daruje vsak mesec.

Duhovnik Jozef Zawilowski je množico 15.000 vernikov med mašo spomnil na veliko upanje, ki ga je v Poljaki buditel sindikat. Zahteval je ponovno vzpostavitev njegovega delovanja, poljski politični vrh pa je opozoril, da je nemogoče graditi trdno domovino na sovraštvu in nasilju.

Obljuba brazilskega predsednika

Brazilski predsednik José Sarney, naslednik umrlega Tancreda Nevesa, je kot prvi brazilski predsednik v zadnjih 33 letih obiskal sedež brazilske škofovske konference. Škofom je obljubil, da bo izvedel zemljiško reformo. Do konca tisočletja naj bi zemljo ponovno razdelili med sedem milijonov kmetovalcev. Ta predsednikova namera pa je povzročila ostre proteste pri brazilskih veleposelstnikih.

s pomočjo vzgojiteljic poimenovali skupine po raznih instrumentih.

Otroci se v poletnem centru niso dolgo časi, kajti program, ki so si ga vzgojiteljice zahtevale, je bil pester in raznolik. Vsak dan so imeli na programu glasbeni tečaj z Orffovimi glasbili, ki ga je vodila prof. Tatjana Mihelčič. Poleg tega so otroci obiskovali tudi tečaj telesne vzgoje, ki ga je vodila Elizabeta Načinovi. Hodili so tudi na ekskurzije ali sprehode v naravo ter izvajali skupinska dela. Pripravili so tudi piknik v obliki športnih iger, na katerem so se otroci sproščeno zabavali.

Za zaključno prireditev pa so otroci in vzgojiteljice pripravili kratko igrico z naslovom »Potujoči vlakec Čičipha«. Ta vlakec se je namreč naveličal vsakdanjnih voženj in si zaželel ogledati svet. Po poti pa je srečal veliko prijateljev — zajčke, mucke, dežek ter Jakca potepuha... V igrici so nastopili prav vsi otroci. Nekateri so sodelovali s petjem, nekateri pa s plesom, medtem ka je dogajanje s pripovedovanjem povezovala ga. Stanka Čuk. Za konec pa so vsi skupaj zapeli še dve pesmi: Mi se imamo radi in Če si srečen.

Otroci se zahvaljujejo vsem vzgojiteljem in spremljevalcem. Posebna zahvala gre Hranilnici in posojilnici na Opčinah za njeno pomoč in prav vsem darovalcem, ki so tudi z darovi za Sklad Mitja Čuk omogočili izvedbo poletnega centra.

Marijanski shod na Opčinah

Koprski škof-pomočnik Metod Pirih govori na letošnjem Marijanskem shodu na Opčinah

Vsako leto na drugo nedeljo v septembru se zbiramo na marijansko slavo na Opčinah. Letos je bila ta nedelja ravno praznik Marijinega rojstva. Vrsta praznikov na Opčinah je že dosegla število 37.

K uspehu praznika je tudi pripomoglo izredno lepo vreme. Ko smo prihajali k openski cerkvi, nas je prijetno presenetila množica skavtov in skavtinja, od katerih so mnogi sedeli na obzidju, ko so čakali na začetek procesije. Procesijo s kipom fatimske Matere božje je vodil koprski škof pomočnik Metod Pirih. Procesija je potekala v najlepšem redu.

Po procesiji smo se zbrali ob oltarju za cerkvijo. Ves prostor je bil skoraj poln. Domači župnik Viljem Žerjal je pozdravil zbrane, še posebej g. škofa, in povabil vernike, naj bi pri maši molili tudi za žrtve hude prometne nesreče, ki je tako močno prizadela opensko skupnost.

Gospod škof se je v svoji pridigi spomnil 1100-stoletnice smrti sv. Metoda in potem poudaril njegovo skrb za sodelavce, za duhovnike. Njegovo prizadevanje je bilo zelo uspešno, saj je ob svoji smrti zapustil okoli 200 duhovnikov in diakonov. Povabil nas je, naj delamo za duhovne polke. Čeprav se zdi, da smo naredili vse, kar je mogoče, je še vendar toliko poti. Predvsem je naglasil molitev po družinah in povedal tudi praktičen primer, kako je družinska molitev rodila bogate sadove. Važno je tudi, da znamo biti dosledni v svojem verskem prepričanju in ostati zvesti verskim in narodnim vrednotam, ki smo jih prejeli od svojih prednikov.

Po izpovedi vere so bile na vrsti prošnje vernikov, ki so jih oblikovali in napovedali skavti in skavtinja. V svoje prošnje so zajeli vse naše potrebe in probleme. Sv. obhajilo je prejelo izredno veliko ljudi. Slovesnost je spremljalo ubrano petje openskih pevcev in nekaterih drugih, ki so se jim pridružili.

Udeležba pri marijanskem shodu je bila dobra, vseeno morda nekoliko manjša kot lani.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Predsednik italijanske države Cossiga se je v Benetkah v soboto 7. septembra ločeno sestal z bivšim severnoameriškim zunanjim ministrom Kissingerjem in bivšim zahodnonemškim kanclerjem Schmidtom, ki sta prišla v Italijo v svojstvu svetovalecev mednarodnih družb. Oba bivša državnik sta Cossigo seznanila s svojimi pogledi na mednarodni položaj. Italijanski predsednik si je poleg tega ogledal v Benetkah več umetniških razstav in prisostvoval podelitvi leploslovne nagrade »Campiello«.

■ V Rimu je v teku glavno zasedanje kleritincev, redovniške družbe, ki jo je v preteklem stoletju ustanovil sv. Anton Maria Claret, Spanec po rodu in kasneje nadškof v Santiagu na Kubi. Za novega glavnega predstojnika je bil izvoljen 54-letni Argentinec Gustavo Alonso. Red ima trenutno tri tisoč članov, ki delujejo med 45 narodi na vseh petih celinah, med njimi tudi v Avstraliji in na Daljnem vzhodu (Južna Koreja). V Trstu vodijo v bližini železniške postaje župnijo v ul. Anastasio.

■ V Italiji se mudi na uradnem obisku tajski prestolonaslednik princ Vajiralongkon. Ta teden obiskuje razne pomembne industrijske centre na severu Italije. Takoj po prihodu v Italijo se je sestal s Craxijem in se razgovarjal o izgleh in medsebojno kulturno in gospodarsko izmenjavo. Tajski gost se je Craxiju tudi zahvalil za pomoč, ki jo nudi italijansko

ljudstvo kamboškimi beguncem, ki so se zatekli na Tajsko. V soboto 14. t.m. bo princa sprejel tudi papež Janez Pavel II.

■ Kamboški princ Sihanuk, ki načeluje vladi demokratične koalicije, katere se bori zoper vietnamske zavojvalce, je prišel na zaseben obisk v Italijo in se v Rimu sestal z zunanjim ministrom Andreottijem. Temu je razložil trenutni položaj v svoji deželi ter izrazil željo, da bi se države Evropske gospodarske skupnosti, zlasti še Italija bolj zavzele za politično rešitev stanja v Kambodži ter podprle napore njegovega ljudstva, da si bo samo uredilo svojo bodočnost brez zunanjega vmešavanja. Sihanuka je v zasebni avdienti sprejel tudi sv. oče.

■ Srečno se je zaključil incident, ki se je primeril italijanski ladji »Merzario Britannia« na vožnji v Perzijskem zalivu ob obali Saudske Arabije. Pod vodstvom 35-letnega kapitana Furia Gerbea iz Trsta je prevzela zabojnike (kontejnerje) v Kuvaht. Nenadoma sta se pojavila dva iranska helikopterja, ki sta se spustila nad ladjo in jo zasedla. Po natančni peturni preiskavi, ko so Iranci ugotovili, da ne prevaža orožja za Irak, je ladja, ki pripada brodarju Andreju Merzariu iz Milana, lahko nadaljevala svojo pot. Je najmodernejše izdelave, saj je pred nekaj meseci izšla iz ladjedelnice in ima 20.000 ton ter 22 mož posadke. Svojo plovbo je začela v Severnem morju.

■ Skrajno levičarska teroristična organizacija »Directe action« (Neposredna akcija) je prevzela odgovornost za štiri podtaknjene bombe, ki so eksplodirale v Parizu pred poslopji, v katerih so sedeži francoskih tvrdk, ki trgujejo z Južno Afriko. Pri tem je bilo prizadeto tudi poslopje jugoslovanskega veleposlaništva, ki se nahaja v bližini sedeža francoske premogovne družbe. Na njem so popokale šipe. Iz Južne Afrike uvozi Francija precej premoga, pa tudi živil.

■ Nekaj minut po vzletu z letališča v Milwaukeeju (država Wisconsin, ZDA) je strmoglavilo letalo ameriške družbe Midwest Express. Na njem je bilo 26 potnikov in pet članov posadke. Vsi so izgubili življenje. Letos je bilo po svetu v celoti že 19 letalskih nesreč, v Sev. Ameriki pa je ta četrta.

■ V Luandi, prestolnici južnozahodne afriške države Angole se je zaključilo zasedanje zunanjih ministrov nevrščenih držav, ki združuje 101 državo. Sprejeti sta bili dve resoluciji. V politični je zlasti govora o Južni Afriki, ki nadaljuje z rasnim ločevanjem, nadalje o Angoli, ki ima notranjo gverilo, o Nikaragvi, ki da je žrtev severnoameriškega vmešavanja, v gospodarski pa je omenjena velika zadolženost nevrščenih držav, ki nujno potrebujejo pomoči razvitega Severa. Sklenjeno je tudi bilo, da bo sestanek na vrhu med voditelji teh držav v Harareju, prestolnici južnoafriške države Zimbabve (nekdanja Rodezija) in sicer prihodnje leto.

★

Letošnje vsenarodno poljsko romanje v Čenstohovo

Tradicionalne romarske maše v Čenstohovi na praznik Marijinega vnebovzvetja (daroval jo je ob somaševanju številnih duhovnikov primas Glomp) se je udeležilo dvesto tisoč ljudi. Cerkve se je uklonila zahtevam oblasti in ukazala romanje brez političnih privzkov. Kljub temu pa je bilo med romarji videti lepake prepovedanega sindikata Solidarnost, mnogi verniki pa so tudi nosili pri sebi podobno umorjenega duhovnika Popiełuszka. Primas Glomp je v govoru zaželel, da bi Čenstohova na znotraj razklano Poljsko zedinila med seboj.

Strahotna cestna nesreča

Vse Opčine so pod vplivom strahotne nesreče, ki se je v soboto 7. septembra proti 10. uri zvečer pripetila na pokrajinski cesti Opčine-Prosek na mestu, kjer se odcepi cesta proti Brišičkom. Najbolj tragično pri tem je to, da je bilo v nesrečo zapletenih sedem Slovencev, od katerih so kar štirje izgubili življenje.

Proti domu na Opčinah so se vračali iz smeri Brišičkov štirje starejši možje: 69-letni Rudi Vremec, ki je vozilo upravljal, 72-letni Ivan Sosič, 79-letni Vincenc Milič, 77-letni Franc Dolenc in 67-letni Valter Valič. Ko je Vremec zavijal na levo s stranske na prednostno cesto, očitno ni dovolj pazil, kajti v njega je z vso brzino udaril drug avtomobil, ki je prihajal od Opčin in v katerem so bili sami mladi: 21-letni Elvis Hacin in 20-letni Boris Slavec, oba iz Doline ter 15-letni Alan Svara. Za volanom je bil Slavec.

Medtem ko so slednji dobili le lažje poškodbe, so pa v prvem vozilu na licu mesta umrli Vremec, Sosič in Milič, Dolenc pa dan kasneje na posledicah zadobljenih poškodb. Pokojnih se je z občutenimi besedami spomnil tudi openski župnik Viljem Žerjal ob popoldanski Marijanski procesiji 8. septembra, ki jo je vodil koprski škof-pomočnik Metod Pirih.

Sožalje

Župnik Viljem Žerjal in cerkveni pevski zbor »Sv. Jernej« z Opčin izrekata globoko in občuteno sožalje svojemu članu in prijatelju dr. Vinku Miliču ter družini

ob tragični smrti očeta Vincenca. Z enakimi čustvi izrekata sožalje svojem vaščanom Radija Dolenca, Ivana Sosiča in Rudija Vremca, ki so izgubili življenje v isti tragični prometni nesreči.

Prof. Ubald Vrabec izraža najgloblje sožalje družini Milič ob težki izgubi očeta.

Cerkev sv. Roka v Nabrežini je ob 190-letnici svoje zgraditve dobila obnovljeno pročelje

BAZOVSKA KRONIKA

Opasila. Poletje je pri nas posvečeno s kar tremi prazniki, ki jim pravimo opasila, drugje pa žegnanje. 5. julija slavi cerkev na Padričah svoja zavetnika sv. Cirila in Metoda, 22. julija župnijska cerkev v Bazovici farno zavetnico sv. Marijo Magdaleno in to že od leta 1336, dne 16. avgusta pa se Gropajci zberejo v najmanjši cerkvi v župniji in počastijo vaškega zavetnika sv. Roka. Njegovemu varstvu so se Gropajci izročili že v začetku 13. stoletja. Vse tri praznike skušamo obhajati bodisi v cerkvi kakor izven nje. V Bazovici smo v okviru praznovanja farne zavetnice imeli na igrišču Slomškovega doma odlični koncert tržaške salezijanske godbe, ki je nudila žal bolj maloštevilnim domačinom izreden užitek. Ob koncu koncerta, ko se je zmrčilo, je g. Tone Benedič prikazal niz diapozitivov s tematiko zgodovine in lepote naše zemlje. Par večerov smo zavrteli film z vzgojno vsebino. Zelo je ugajal film »Dež po suhoparnem poletju«, ki obravnava težki položaj Mehike po revoluciji in sicer življenje mučenca jezuitskega patra Proja. V Gropadi pa smo po srečanju v cerkvi na vaškem igrišču gledali res lepe diapozitive z našega izleta v Bari in o lepotah našega Krasa. Tudi Gropajcem je bil všeč film o p. Proju.

Bridka obletnica. 6. september 1930 je za nas Slovence dan bridkega spomina in resne šole. Vsa povojna leta se na bazovski gmojli zbiramo, da obnovimo v sebi spomin na žrtve fašističnega nasilja in sklenemo biti zvesti svojemu narodu. Že od leta 1948 se na večer žalostne obletnice zberemo k sv. maši, da molimo za vse žrtve nasilja in prosimo, da bi zmogli sebe in bodoče rodove spodbujati k ljubezni in zvestobi jeziku, zemlji, kulturi. Z velikim zadoščenjem smo opazili

med verniki v cerkvi Merkujevo družino, ki živi v Nemčiji in je te dni na obisku domačije. Lepo bi bilo, ko bi si domačini vzeli bolj k sreči praznovanje teh težkih in odločilnih obletnic.

Marijanska procesija. Odkar je fatimska Marija romala od vasi do vasi (od leta 1948), se naša župnija zbere 8. septembra ob Mariji in jo spremlja po vasi s petjem in prošnjami. Pri letošnjem marijanskem slavu je govoril svetoivanski dušni pastir g. Milan Nemač.

Izleti. V juniju je naša župnijska skupnost priredila tridnevni izlet po Lombardiji. O tem je Katoliški glas lepo poročal. Toda ljudje, ki z nami romajo, si želijo več izletov in sicer po možnosti enodnevnih. Ob koncu avgusta smo se napotili v Istro, najprej na Trsat. En avtobus je dospel v Marijino svetišče, drugi pa ne, ker se je na poti v Reko pripetila prometna nesreča, ki je zaprla pot. Zapustili smo dolgo kolono in se vrnili na Kozino in od tam šli v Hrastovlje, kjer smo občudovali starodavne freske, ki so med najzanimivejšimi v Sloveniji. Odšli smo v Portorož, si ogledali moderno cerkev, ki je res vredna obiska. Po kosilu smo si ogledali turistično mesto in odšli v Strunjan, kjer smo imeli romarsko mašo. Zaključili smo z bežnim ogledom sodobne cerkve v Ankaranu. 3. septembra še zadnji izlet v kraj Motta di Livenza (božja pot »Madonna dei miracoli«, ogled in nakup v trgovskem podjetju Mazzorato blizu Trevisa, dobro kosilo in zaključek v Muranu in Benetkah. Izlet je bil med najbolj uspešnimi. Se bi radi kam šli, pa dovolj.

Bliža se jesen, čas sadov. Upamo, da bodo vsa številna srečanja obrodila koristne sadove, zlasti utrdila naše župnijsko občestvo.

Legenda o sv. križu

Primerjanje simbolov, ki se jih poslužujejo razni narodi kaže, da se povsod delijo v dve veliki skupini: od Danske do Tajske, od Rima do Japonske in Gvatemale so si narodi Evrope in Amerike osvojili za simbol čiščenja tako ali drugače stilizirano obliko križa. Vsi drugi, tj. azijski narodi, pa tega nimajo. Prisvojili so si drugačne simbole; iz narave npr. sonce, žival, resnično ali izmišljeno, ali tudi cvet.

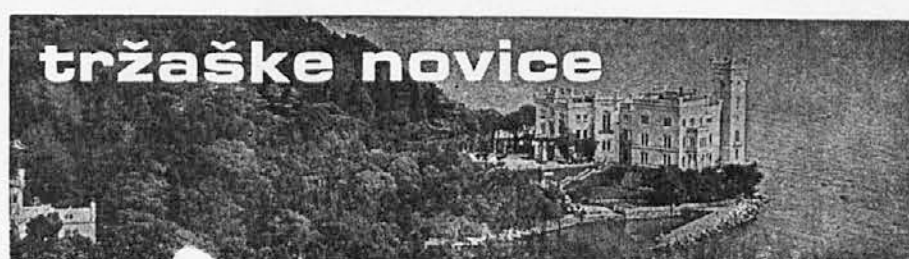
Vemo, da je križ pred dva tisoč leti veljal za mučilno orodje, kot so giljotine uporabljali v času francoske revolucije tako za navadne zločince kot za kronane glave. Ker je križ pomenil najokrutnejše, najbolj sramotno mučilo, ni moglo nikomur priti na misel, da bi tak model sprejeli za simbol čiščenja. Prav tako nezanesljiv nesmisel bi bil, če bi kdo za okras na verižici okrog vratu nosil majhno giljotino, pa čeprav diamantno ali posuto z biseri.

Tja do 5. stoletja je križ veljal za sramotno znamenje, zato so se kristjani upi-

rali prikazati Kristusa, razpetega na križu. Tekom stoletij pa se je to spremenilo in križ je postal simbol časti pri vseh kulturnih narodih. So ljudje njegovi obliki ali snovi pripisovali morda nekaj vnaprej določenega?

Zgodovina nič ne pove o teh podrobnostih, zato jo pa legenda bogato nadomešča. Saj ni bilo težko sprejeti mnenja, da je bil križ ob vekomaj namenjen, da za vse čase postane pot in znamenje odrešenja. Takole pravi legenda:

Mnogo let pozneje, ko je bil izgnan iz raja, je Adam skozi 432 let prebival v dolini Hebron. Ko je nekoč zalival mlada drevesa, se je utrujen naslonil in se zamislil na gorje, ki mu prizadelo ljudi po njegovi krivdi. Žalosten, da je še vedno pri življenju, pokliče sina Seta: »Sin, mu pravi, pojdi do kerubina, angela, ki z dvo- reznim mečem straži vhod k velikemu drevesu življenja. Povej mu, kako sem naveličan življenja in ga prosim, naj Bog vendar pošlje tolažbo, ki jo je obljubil, iko me je izgnal iz raja. Proti vzhodu pojdi, našel boš dolino, ki te pripelje do raja. Gotovo jo boš našel, če boš sledil stopinjam, ki sva jih pustila tvoja mati in jaz, ko sva zapuščala raj. Kamor so nam-

tržaške novice

Tiskovno poročilo odbornika prof. Lokarja

Na seji tržaškega občinskega odbora 9. septembra je odbornik prof. Aleš Lokar (SSK) takoj na začetku naslovil na župana Richettija vprašanje v zvezi z uporabo palače Costanzi za razstavo o bombnih napadih na Trst med drugo svetovno vojno, na kateri naj bi bili tudi slovenski napisi, zaradi česar je Richetti razstavo prepovedal.

Ista uprava pa je ob drugih okoliščinah nudila podporo in pokazala pozitiven odnos do pobud, ki naj bi Trst naredile v križišče mednarodnih povezav ter poglodbile sodelovanje med narodi, zlasti med tu živječimi kakor so npr. poleg Zavoda združenega sveta v Devinu in razstave kraške kulture v tržaški pomorski postaji tudi sedanja tržaška razstava v Parizu, kamor je bil izvoljen tudi strokovnjak slovenske narodnosti. Spricho vsega tega je odbornik Lokar izrazil svoje globoko začudenje nad tem, kar se je primerilo.

Župan je v imenu večine odbora odvrnil, da ne misli spremeniti svojega stališča, ki pa da ne izhaja iz kakih nacionalističnih razlogov, saj ne bi imel nič proti temu, da bi bili napisi dvojezični, če bi razstava imela za predmet problem slovenske narodnostne skupnosti, kakor jih ni imel v preteklosti; ima pa pomsleke pri tej pobudi glede vsesplošne uporabe palače Costanzi s strani zasebnih združenj in organizacij. Podobno stališče so izrazili tudi odborniki Trauner in Serić, kateri je še dodal, da Tržačani ljubijo slovensko kulturo, ki da jo občutijo kot del svoje.

Prof. Lokar je odgovoril, da so ta pojasnila neprepričljiva, ker da bi morala biti uporaba jezikov stvar posamezne organizacije, v katero se občinska uprava ne bi smela vtikati. Zaključil je, da bo moral zadevo prenesti pred svojo stranko, ki bo naprej razpravljala in odločala.

Župan Richetti je nato poročal o seji, ki jo je imel s prebivalstvom Padrič v zvezi z razširitvijo območja za znanstvene raziskave ter poudaril nujnost, da bo v bodoče uprava morala biti še posebej občutljiva za probleme tamkajšnjega prebivalstva spricho pripravljenosti, ki jo je pokazalo do omenjene razširitve.

Nato je odbornik Lokar takoj predložil zahtevo vzhodnokraškega prebivalstva, ki jo je tržaška občina doslej premalo upoštevala in sicer gradnjo mnogofunkcionalnega športnega objekta in razvoj naravnega zaščitnega gozdnega rezervata. Odbor je izjavil, da bo obe vprašanji vzel pozitivno v pretres in ju skušal čimprej rešiti. Potrebno pa je, da odborniki ti zadevi zavzeto spremljajo do njune uresničitve.

Kronika iz Gropade

Praznik sv. Roka ali opasilo. V priložnostnem lističu, ki ga je vsaka družina dobila na svoj dom, nam je g. župnik Marijan Živic, poleg običajnih obvestil, v uvodu zapisal: »Človek potrebuje praznikov. Vesel jih je, ker ga približajo bližnjemu, ker mu prinašajo sprostitve. Zato ima vsak narod, vsaka cerkvena skupnost, vsaka vas svoj praznik. Tako z veseljem slavimo v Gropadi svojega vaškega zavetnika — svoje opasilo — sv. Roka.« To

vabilo so vaščani vzeli zares, se pridno in številni udeležili svetih opravil na dan svetnikovega godu ter na prvo nedeljo za tem. V petek 16. avgusta zvečer smo sledili prikazom diapozitivov o lepoti Krasa in farnem izletu v Apulijo ob posrečeni glasbeni spremljavi; v soboto 17. avgusta zvečer smo še enkrat uživali ob projekciji zanimivega filma.

Kulturno društvo »Skala«. Po res dolgem kulturnem mrtvilo v naši vasi je gropajska mladina začutila potrebo po oživitvi kulturnega in družabnega življenja. Kot plaz je potegnila za sabo celo vas in od aprila, meseca formalne ustanovitve, pa do danes je organizirala dve sicer skromni, a nadvse uspešni družabni prireditvi: ob kresovanju in ob vaškem opasilu. Letos se društvo pripravlja na praznovanje svoje stotnice. Kako to? V vasi je bilo že leta 1885 ustanovljeno prosvetno društvo Skala, ki pa je le od časa do časa zaživelo ter gojilo predvsem petje. Po drugi svetovni vojni pa je vsako kulturno delovanje zamrlo in treba je bilo čakati dolgih štirideset let, da si je društvo pogumno zastavilo cilj proslave same in nato nadaljnega delovanja. Sedaj je treba počakati na 15. september, ko se bo prvič predstavil pevski zbor, katerega pevci navdušeno vadijo skozi vse poletje. S peščico navdušenih kulturnih delavcev in pevcev lahko upravičeno pričakujemo ponovnega razcveta društvene kulturne dejavnosti tudi v gropajskem kotu slovenskega Krasa.

Blok. Trenutno živi v Gropadi 269 ljudi. V nekaj pretežno kmečki vasi, ko je bilo tu tudi čez 300 glav živine, je ob intenzivnega kmetijstva ostalo bolj malo. Ljudje so si poiskali lažjega zaslужka v mestu in le občasno, kot sekundarno dejavnost, opravljajo težka kmečka dela, pa še to s stroji, ki so si jih v ta namen kupili.

Gropajci imajo veliko zemlje na jugoslovanski strani. Tik za vasjo je bil najprej odprt blok samo za dovolstnike, naknadno pa tudi za imetnike prepustnic. Mislim, da je bil sprehod iz Gropade v Lipico enkrat in slikovit. Sedaj pa je blok za vse zaprt. Le občasno se lahko domačini, ki nameravajo čez mejo sekati drva in jih nato spraviti na dom, obrnejo na finančno poveljstvo na bazovskem bloku, da jim pridejo odprti ranto. Vse to je zamudno in nemalokrat pride do nesporazumov in dolgih čakanj v zimskem času. Nekaj so pravili, da bi blok znova odprli, potem ko bi popravili cesto na jugoslovanski strani. Kdaj pa bo to? Od tega bi imeli nedvomno veliko korist domačini, še posebno ker je ta del meje nekontroliran in baje kar se do cvete tihotapska dejavnost, ki predstavlja za nas vse veliko neprijetnost.

Papež bo znova obiskal Francijo

Lyonski nadškof Albert Decourtray je izjavil, da bo papež Janez Pavel II. septembra prihodnje leto znova obiskal Francijo. Tja bo potoval ob 200-letnici rojstva arškega župnika sv. Janeza Vianneya. Obiskal bo Ars, Lyon in predvidoma še Ancey, kjer je pokopan cerkveni učitelj in zavetnik časnikaarjev sv. Francišek Saleški. Junija 1980 je papež obiskal Pariz in Lisieux.

Naj se res vključimo v italijanske stranke?

Prejeli smo s prošnjo za objavo: Pri okrogli mizi, ki se je odvijala v nedeljo 1. septembra letos v domu Mangart v Zabnicah v okviru III. tabora narodnosti, je predstavnik Mladinskega odbora SKGZ izjavil, da »... bi bilo za Slovence v Italiji bolje, če bi se v bodoče vsi vključili v italijanske stranke, ki so nam naklonjene«.

Clani Mladinske sekcije Slovenske skupnosti, prisotni pri tej okrogli mizi, smo to trditev odločno zavrnili, ker menimo, da je to še pravi defetizem. Začudenje so izrazili tudi prisotni predstavniki Zveze Socialistične Mladine Slovenije.

Prijateljem pri Mladinskem odboru SKGZ želimo povedati naslednje:

1. Vključevanje v italijanske stranke, ki so nam »naklonjene« (najbrž je predstavnik MO SKGZ mislil na PCI in PSI), je po našem mnenju pogubno za slovensko manjšino v Italiji. Slovenska manjšina bi se tako odpovedala edinemu samostojnemu političnemu predstavništvu in doslednemu zagovorniku njenih pravic in interesov — Slovenski skupnosti.

2. Vključevanje v italijanske stranke in ohranjanje le svojih kulturnih, gospodarskih ali športnih organizacij bi pomenilo, da bi postali narod brez politike, ki izgubi svojo identiteto in postane navadna folklor. Menimo, da smo Slovenci v Italiji dovolj številni, samozavestni in sposobni — še bolj po zmagi nad nacifašizmom — da aktivno sodelujemo pri oblikovanju svoje usode kot samostojen politični subjekt.

3. Prepričani smo namreč, da Slovenci, ki so vključeni v italijanske stranke, odigravajo v teh povsem podrejen vlogo. Njihov glas je preveč šibak na vsedrjavni ravni in niti na krajevni nima tiste odločilne vloge, ki bi bila potrebna pri reševanju problemov naše narodnostne skupnosti. Naše prepričanje potrjujejo številni primeri, ki segajo od prepovedi tajnika PSI Craxija, da bi slovenski socialisti spregovorili v svojem jeziku na zborovanju na Trgu Unità v Trstu pred par leti, do dejstva, da na zadnjih občinskih volitvah v Gorici ni bil izvoljen noben Slovenec na listi PCI. Vlada, ki ji predseduje socialist Craxi, še ni rešila naše globalne zaščite. Dejstva nam torej kažejo, kam bi po tej poti prišli.

4. Razmere pri drugih manjšinah v Italiji (npr. nemški na Južnem Tirolskem) in izkušnje naših dosedanjih enotnih nastopov nam dokazujejo, da bi bil prav enoten politični nastop vse manjšine najbolj učinkovit in uspešen v obliki enotne, le na narodnostnih temeljih zasnovane politične stranke, v kateri bi se prepoznavali vsi zamejski Slovenci. Na ta način bi izvolili številne politične predstavnike v upravno-politična telesa, kjer se pravzaprav kroji usoda naše manjšine in se omogoča ali preprečuje njen razvoj.

5. Čudimo se, da lahko pridejo na dan take izjave predstavnika organizacije, ki se ima za nadstrankarsko in to v trenutku, ko smo Slovenci vendarle spoznali važnost enotnega političnega nastopanja. Trst - Gorica, 3. septembra 1985

Deželni odbor Mladinske sekcije Slovenske skupnosti

■ Gverilci v Mozambiku, ki se že več let borijo proti marksističnemu režimu, so 30. julija odvedli neznanokam 29 oseb. Med njimi sta bila tudi dva italijanska kapucina in 20 portugalskih misijonarjev. Po nekaj dneh so bili spuščeni na svobodo, a vest o izpustitvi je prišla v Italijo šele pretekli teden.

deblu v duhu zagledala pribitega Odršenika. Skupno s spremstvom se mu je spoštljivo ognila in poklonila. Ob srečanju s Salomonom mu je nejasno pripovedovala o skrivnostnem videnju. Salomon pa je od vse pripovedi razumel samo eno: da bo zaradi tega drevesa trpel ves judovski narod. Zaskrbljen in da prepreči usodno prerokbo, ukaže, da se deblo odstrani in zakopje globoko v zemljo.

Na kraju, kjer so hloz zakopali, je nastalo ono jezero v Betsajdi, znano, ker so bolniki, ki so se v njem kopali, ozdraveli. To so si razlagali na ta način, ker je v njem ležalo drevo življenja.

Tako je drevo ostalo dolgo časa skrito. Nekoč ga potres zopet vrže na površino jezera. Ko je plaval, ga ugleda mož, ki je tam okrog nekaj iskal. Bil je Rabelj, da si poišče primerno bruno, iz katerega bi bil moral narediti križ. Bilo je to za časa Tiberijeve vladet leta 785. Veliki duhovniki so Jezusa obsodili na smrt križanja. Rabelj izvleče bruno in ga odnese na grič, kjer so se izvrševale smrtne obsodbe — na Golgoti. To pot je drevo dosseglo svojo usojeno mo nalogo: nanj je bil pribit Jezus Kristus.

(Konec prihodnjič)

Prva seja občinskega sveta

V ponedeljek 9. septembra se je prvič po majskih volitvah sestal goriški občinski svet, da izvoli novega župana in odbor. Po potrditvi svetovalcev je sledila dolga debata, v katero so posegli predstavniki vseh skupin. Za SSK je načelnik skupine dr. Damjan Paulin tudi v slovenskem jeziku pozdravil svetovalce in slovenske volivce.

Sledile so volitve župana in odbora. Za župana je bil izvoljen ponovno dr. Antonio Scarano. Kot odbornik pa je bil za SSK izvoljen dr. Andrej Bratuž. Več bomo poročali v prihodnji številki.

Duhovna obnova v Gorici

Dobra in hvalevredna je bila zamisel voditelja goriške Marijine družbe, da je ne samo za družbenice, temveč tudi za žene in matere poskrbel za dan duhovnega oddiha. S kakšnim veseljem in kako številne se temu vabilu leto za letom odzivajo naše žene in matere iz našega mesta in bližnje okolice!

V Zavodu sv. Družine jih je v kapeli pozdravil napis: Bogu hvala! Predavatelj, biljenski župnik g. Ljubo Marc, je razložil pomen teh globokih besed. Da, Bogu hvala za vse, zlasti da so v luči in moči vere v življenju naše matere in žene toliko prenesle in ostale zveste Bogu in sveti Cerkvi. Cerkve, kot dobra mati skrbi, da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju. Občestvo svetih je sestavljeno iz posameznikov, zato se mora vsak posebej truditi, da postane živa mladika na trti, ki je Kristus.

Popoldne je bila priprava na spoved ob premišljevanju žalostnega dela rožnega venca. Pot v nebesa gre prek Kalvarije, druge poti ni. Sam Bog je šel pred nami po tej poti, mi moramo za njim, zato recimo še enkrat iz vsega srca: Bogu hvala! Popoldne so bili udeleženkam na voljo trije spovedniki. Sveta maša in skupno sv. obhajilo sta bila krona lepega dneva molitve in zbranosti.

Predavatelj in spovedniki so poskrbeli za duhovno hrano, požrtovalne šolske sestre pa so nas po materinsko postregle ter sprejele v svoj dom s krščansko ljubeznijo in bodrilno besedo, da smo občutili, kako lepo je, če žive sestre skupaj. Vsem duhovnim in telesnim dobrotnikom prav iskren Bog povrni. - Udeleženka

Števerjan

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra je naša župnija že drugič poročala na Vrhovlje v Goriško Brdo, kjer je znana Marijina cerkev. Brdci so že od nekdaj dvakrat letno v večjem številu prihajali k vrhuljski Mariji, tj. na belo nedeljo in na Marijino rojstvo. Še nekaj let po vojni so bili tudi stanovski govori, združeni s stanovskimi nedeljami. Lani so cerkvico obnovili in tako ji skušajo dati spet njen pomen.

Lep je bil pogled na skupino Števerjancev, ki smo šli peš iz Sovence in ob kramljanju ter pripovedovanju starejših spoznavali ta del Brd, ki je marsikomu mlajših bolj malo znan.

Maševala sta domači duhovnik, ki oskr-

buje Vrhovlje iz Šmartnega g. Ciril Cej in števerjanski dušni pastir. Peli so pevci iz Vrhovlja in števerjanski. Obisk je bil letos znatno večji kot lani.

Brdci v Jugoslaviji imajo 5.455 prebivalcev, tako nam je v pridigi pojasnil g. Ciril Cej s 27 cerkvami. Od teh je 13 župnijskih in 14 podružnic. To pomeni, da v Goriških Brdih pride na 202 prebivalca ena cerkev. To je vsekakor veliko breme za vzdrževanje. Vendar z dobro voljo in vero Brdci dostojno skrbijo za vse te sakralne objekte in tako ohranjajo iz roda v rod izročilo prednikov.

Brice onstran državne meje in nas, ki živimo na tej strani, povezujejo tri stvari. Najprej to, da smo tudi mi Števerjanci del Brd, potem da smo Slovenci in da smo kristjani. Zato bo tudi naša župnija skušala ohraniti to peč-romanje na Vrhovlje na praznik Marijinega rojstva.

Sovodnje

Po počitniškem obdobju se je občinski svet v četrtek 29. avgusta spet sestal na svoji redni seji. Pri čitanju zapisnika zadnje seje so svetovalci B. Černic in M. Češut (od SSK) ter Tomsic (od večine) ugotovili, da v zapisniku zadnje seje ni njihovih interpelacij ter zahtevali njihov vpis (gl. Katol. glas z dne 29. avgusta).

Odbor je zaprosil deželno upravo za prispevek v znesku 87 milijonov lir, s čimer naj bi se uredilo dva cestna odseka (cesta, ki pelje mimo pokopališč za Rupe in Peč ter na Vrhovo od šole do križišča pri hiši št. 37). Odobrena je bila tudi premestitev spomenika k telovadnici v Sovodnjah, za kar je namenjenih skoraj 12 milijonov lir. Za ograjni zid pri sovojenjski osnovni šoli bo potrebnih osem milijonov lir. Pri tem je Černic ponovno predlagal, naj se za šolo uredi majhen športni center.

Svet je tudi razpravljal o novem izvršilnem načrtu (izdelal ga je domačin Ivo Rojce) za ureditev strehe osnovne šole v Rupi. Predvideva novo betonsko streho, prenovitev stopnišča, zamenjavo oken in dežnih zlebov, ki bodo sedaj iz bakra, prepletkanje pročelja in povezavo h greznememu omrežju. Predvideni strošek znaša 73 milijonov lir, ki ga bo občinska uprava krila z najetjem posojila. Z deli se bo pričelo, ko bodo zagotovljena zadnja finančna sredstva.

Odobren je bil tudi strošek za greznično omrežje v Gabrijah: 320 milijonov lir. Od te vsote ima občinska uprava v blagajni samo 107 milijonov lir. Kljub temu naj bi se po mnenju ožjega odbora nadaljevalo z zadevnim delom. B. Černic je bil mnenja, naj se z deli začne le v primeru, če znesek 107 milijonov zadostuje za dela na območju Gor. Gabrij; drugače je bolje z deli ne začeti.

Svet je v občinsko komisijo za socialno skrbstvo izvolil Vlada Klemšeta, Bernarda Florenina, Rafka Butkoviča in Klaro Fornazarič za večino, Branka Černica pa za manjšino (SSK).

V ocenjevalno komisijo za preizkušnjo pomožnega osebja pa so bili imenovani Giovanni Spanghero, sindikalist; Aleksan-

Letošnje slovensko romanje na Barbano

V ponedeljek 9. septembra so slovenski verniki z Goriškega in Tržaškega množično poročali na Barbano, kot je to že dolgoletna tradicija. Z avtobusi jih je prišlo skoraj tisoč, nad dvesto pa z zasebnimi vozili. Ni manjkal 83-letni Jožef Peric iz Dola, ki se je do Gradeža pripeljal na kolesu, kot to dela že od mladosti.

Letos je končevalo priidlo množico po moški škof iz Kopra Metod Pirih. Ob njem je somišalevo 20 duhovnikov. Med njimi so bili tudi kanonik Melhior Golob iz Ljubljane, škofov tajnik iz Kopra lic. Lojze Milharčič in župnik iz Minnesote v ZDA Franc Gaber. Petje je bilo ljudsko, ob orglah pa Herman Srebernič.

G. škof je svojo pridigo naslonil na odlomek iz evangelija, ki govori o Mariji, katera s sorodniki obišče Jezusa, pa ji Kristus odgovori, da so njegovi bratje, mati in sestre tisti, ki besedo božjo ne le poslušajo, ampak tudi izpolnijo. Jezus svoje matere gotovo ni zanemarjal, drugače ga ne bi obiskovala. A je dal tistim, ki so mu sporečili, da je prišla k njemu, nauk, da je božja beseda tista, ki nas mora prevzeti in oblikovati. Seveda je bila Marija še posebej z božjo besedo po-

vezana in vedno pripravljena božjo voljo spolnjevati. Bogu se je dala v vsem na voljo, sprejela je ponudeno materinstvo in te pripravljenosti ni več preklicala. Ostala je zvesta dani besedi. V tem nam je izpraševanje vesti, saj smo tolikokrat in v tolikih rečeh Bogu nezvesti.

Msgr. Pirih je tudi omenil podobnost med Marijo in starši, kar se tiče navedene izgube svojih otrok. Ti se osamosvojijo, pri čemer dostikrat pozabijo na hvaležnost do staršev. Toda nekaj naravnega je, da otrok odide od hiše. Zato ne ravna prav mati, ki si prizadeva otroka preveč navezati nase. Naj bo raje predvsem navezana na moža. Skupaj z njim naj seje. Morda bosta v tem doživela razočaranje, kajti otroci bodo šli po svoji poti. A vendar, sprejeti je treba tudi to in ostati z njimi povezani.

Po maši so se kot običajno naši romarji razpršili okoli svetišča in zaužili, kar so prinesli s seboj. V razgovoru in prijetnih srečanjih z znanci so dočakali popoldanske pete litanije Matere božje in se ob pesmi »Vse prepeva, se raduje« po-časno razšli. - jk

PODPIRAJTE »KATOLIŠKI GLAS«! DARUJTE V NJEGOV TISKOVNI SKLAD!

der Širok od goriške pokrajine; Stanko Škorjanc kot izvedenec; župan in Marija Češut od manjšine.

SZ Soča in zboru Rupa-Peč, ki sta pripravila letošnji občinski praznik, je bil dodeljen prispevek 2.150.000 lir. Soglasno je bil odobren tudi izredni prispevek dveh milijonov lir Gospodarski zadrugi - Vrh za izgradnjo vaškega kulturno športnega središča. Pri tem je predstavnik SSK ponovno predlagal ožjemu odboru, naj za te izredne prispevke izdela pravilnik, po katerem naj bi se ravnal.

V »raznem« je župan svetovalce podrobno seznanil o delovanju prostovoljnih gasilcev na Vrhovo. Deželna uprava jim je prek občine že nakazala prispevek 19 milijonov lir, ki ga bodo delno uporabili za nakup že rabljenega vozila za gašenje ognja. Ostalo bo šlo za nakup opreme. K temu prispevku bo morala občina iz svojega dodatka še deset odstotkov. Po zakonu bo tudi lastnik omenjenega vozila.

Nazadnje je stekel govor o raziskovalnem taboru v Sovodnjah od 1. do 11. septembra, nad čigar potekom je prevzela pokroviteljstvo sovojenjska občinska uprava.

Bralci pišejo

Razvrstitev novic na radiu Trst A

Sem pozoren poslušalec tržaškega radia in marsikdaj sem se mislil oglasiti zaradi tega ali onega problema. Včasih ste oddaje tržaškega radia bolj spremljali. Včasih ste jih kritizirali, včasih hvalili. Pa vse skupaj, se mi zdi, ni prav nič pomagalo. Zato tudi to pismo ne bo prav nič koristilo, pa ga pišem vseeno. Po točki zvoniti nič ne pomaga. Toda morda koristijo moja pripomba za naprej in zato jo zapišem.

V ponedeljek 9. septembra ob 8. uri sem prisluhnil poročilu tažakega radia. Hotel sem slišati novico o Marijanskem shodu na Opčinah. Res je radio o tem tudi poročalo. Presenetil pa me je vrstni red novic. Poročilo o shodu je bilo namreč precej proti koncu, kot da gre za manj pomembno novico, čeprav se je shoda na Opčinah udeležilo kakih tisoč ljudi in ga je vodil koprski škof pomočnik Metod Pirih ob udeležbi več desetih duhovnikov. Med prvimi novicami pa je radio dal poročilo o planinskem izletu tridesetih Tržačanov, ki so se na Obirju srečali s ko-roškimi rojaki. Je taka razvrstitev novic naključna ali je namerna? Pravična vsekakor ni. R. Z.

Tudi Lurdu grozi potrošniški duh

Po Parizu je Lurd mesto v Franciji, ki ima v hotelih največ postelj. Pred 20 leti je Lurd obiskalo letno dva milijona in pol romarjev, sedaj jih je že nad pet milijonov. Število hotelov neprestano raste, z njimi pa tudi medsebojna konkurenca. Nekateri so zato prišli na misel, da organizirajo v svojih prostorih plese in hrupno zabavo.

Lurški škof Henri Donze opozarja: »Ob-sodbe vredno je, kar se dogaja zadnje čase po nekaterih hotelih: popivanje, ple-si in hrup uničujejo vzdušje, ki pristoji romarskemu kraju.« In p. Joseph Bordes, rektor lurškega svetišča, se je potožil: »Na tisoče obiskovalcev Lurda hodi oblečeno po ulicah kot da bi bili na plaži. Če že nočejo spoštovati verskega značaja tega kraja, naj gredo na Sinjo obalo ali v gore!«

DAROVI

Za cerkev v Ricmanjih: v počastitev spomina pok. Ivana Hrvatiča so darovali namesto cvetja na grob: žena Pierina, Ricmanje 100.000, cerkvene pevke iz Ricmanja 110.000, nečakinji Ines in Sučana 40.000, Bernarda Kuret, Ricmanje 10.000, družini Žuljan in Romano, Ricmanje za cerkve-ni pevski zbor 20.000, Vera Turk, Trst za zastavo sv. Cirila in Metoda 10.000, Kar-men in Marko Hrvatič, Ricmanje 10.000, družina Cheber, Ricmanje 20.000, družina Zerjal, Trebeče 20.000, Zofija Žuljan, Ricmanje 10.000; Bernarda Kuret, Ricmanje v spomin pok. sestre Vide 10.000; Celestina in Erminio Kuret, Ricmanje v spomin na pok. starše 15.000; Marija Tul, Log 15.000; trgovina Jež, Domjo 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Lojzka Škerlavaj 20.000 lir.

Za bogoslovce v misijonih: Z. M. 50.000 lir.

Za misijone: Terezija Bembi 50.000 lir. Za misijonarja J. Puhana na Madagaskarju: N. N., duhovnik 1.000.000 lir.

DAROVI

Za Katoliški glas: Anton Brne, Avstrali-ja 13.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 20.000; Marijina družba, Gorica 76.000; O. S. 70.000; J. V. 40.000; F. H. 20.000; M. S. 20.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. 100.000; C. M. 27.000; J. D. 19.000; Jožko Batič, ZDA v spomin sošolca Mirota Cor-sija 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Meri Melcer, So-vodnje 100.000; Minka Zvokelj, Gorica 20.000 lir.

Ob osmi obletnici smrti dragega Ivana Vetrha daruje družina za Alojzijevešče, za Zavod sv. Družine in za Katoliški dom po 50.000 lir.

N. N., Gorica: za SZSO 200.000, za cer-kev v Trebečah 100.000, za novo telovadni-co v Gorici 100.000, za tržaški mešani zbor 50.000, za sklad Mitja Čuk 50.000 lir.

Ob deveti obletnici smrti dragega moža Alfonza Grudina: žena za lačne po svetu in za misijone po 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Marija Furst 100.000; Schart 100.000; N. N. 100.000; Ar-turo in Marija Blason 50.000; družina Fer-lat-Kakeš v spomin Elčija Čuka 50.000; N. N. 50.000; Mario Balanzin 50.000; Patricija Terčič 30.000; Franko Terčon 30.000; Šauli 30.000; M. Birri 20.000; N. N. 20.000; Vittor 10.000; Stepančič 10.000; Pertot 10.000; N. N. 5.000; A. F. 5.000; N. N. 5.000; N. N., Sovodnje v spomin Zorana Tavčarja 20.000; Pahor 10.000; Devetak 10.000; M. Gruden 50.000; romarji na Barbano 120.000; skupina iz Zgonika ob romanju na Bar-bano 100.500 lir.

Za cerkev na Opčinah: Nadja Bellina-Maggini ob blagoslovitvi nove usnjene ga-lanterije 50.000; Armando Škerlavaj v spo-min na mamo Marijo ob 80-letnici njene-ga rojstva 50.000; Terezija Massara-Malalan v spomin na mamo Marijo Gracijo 50.000; Marta Malalan v spomin na moža Leo-narda 20.000 in Ivana Milič 15.000; Justi-na Vatta v čast Materi božji ob Marijan-skem shodu 20.000; Ivanka Malalan v spo-min na Ivana Miliča 15.000; N. N. 10.000; Angela Škerlavaj 10.000; Morana Sosič ob poroki 10.000; Škerlavaj in Remec v spo-min na Marijo Gracijo za popravilo orgel 20.000; razni 10.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: Marija in Ivanka Sosič v spomin na bratranca Marija Do-lenca 20.000 lir.

Za zbor Vesela pomlad: Pavla Novak-Milič v spomin na moža Ivana 20.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: novopo-ročenci 50.000; N. N., Draga 10.000; Jeri-novi, Gročana 10.000; N. N. 15.000 lir.

Za cerkev na Pesku: novoporočenci iz Trsta 70.000; ob krstu Mateja Grahonja 65.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Zora Gospodova iz ZDA 50.000; Marija Klampinova 50.000; novoporočenci Andrej in Orieta 20.000; Ljudmila Lovretova 15.000; Amalija Pečar 10.000; Marta Mužina 5.000; Kobetovi 5.000; Pepi Sosič 5.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Ivanka Kureto-va 50.000; Vardjanovi 10.000; N. N. 5.000; Rado Jurkič 5.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Anton Pečar 100.000; Patavina, Padriče 100.000; N. N. 100.000; ob krstu Dominika Andreja Ma-donia 80.000; N. N. 50.000; ob krstu Da-nijela Franco 50.000; N. N. 50.000; Darinka Leban 40.000; Lojzka Kovačeva 20.000; Zor-ka Ražem 20.000; ob krstu Marija Čufar 20.000; v spomin moža Angela in brata Vincenca Pierina 20.000; v spomin Anto-nije in Jakoba Saher 10.000; Ražem-Čač 10.000; N. N. 10.000; Stella Nejdlji 10.000; Lumaca 10.000; izletnice 14.000; Marija Šte-fanova 10.000; Amalija Mičetova 8.000; Ma-rija Križmančič 5.000; Mima Gulič 5.000; v spomin Marije Sosič 5.000 lir.

Za kapelo pri Domju: Stanič, Trst v spo-min pok. moža inž. Ivana Staniča 50.000; Mery Tul, Kirmenka 15.000 lir.

Za bivšo župnijsko cerkev v Ospu: so-rodniki iz Mačkolj namesto cvetja na grob Rina Pečariča 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in tudi drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 15. do 21. septembra 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cer-kve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Rde-ča kapica«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Glasbeni magazin. 15.00 Na počitnice. 16.00 V svetu valčka. 16.45 Beležka. 17.00 Šport.

Ponedeljek: 8.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 8.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.15 Melodič-ni orkestri. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetov-nega pripovedništva. 13.20 Zborovska glas-ba. 14.10 Cetrtekova srečanja. 14.40 Včera-j, danes, jutri. 16.00 Nacionalno vprašanje Trsta. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetij-ski tednik.

Torek: 9.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Koncert v cerkvi v Ricma-njih. 10.55 Melodični orkestri. 11.30 Belež-ka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 14.10 Ribe našega morja. 14.30 Mladi mla-dim. 16.00 Mit in slov. ljudska pesem. 17.10 Klasični album. 18.00 M. Košuta: »Mreža in zvezde«.

Sreda: 8.10 Izbor iz Povejmo v živo. 9.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Koncert v Trbižu. 11.35 Beležka. 12.00 Iz svetovne zakladnice pripovedništva. 13.20 Zbor »Consortium musicum« iz Ljubljane. 14.10 Fabianijevi iz Kobdilja. 14.30 Včera-j, danes, jutri. 16.00 Beležke za zgodovino otroštva. 17.10 C. Saint-Saens: »Samson in Dalila«, 1. in 2. dejanje.

Četrtek: 8.10 Potovanje po Vel. Britaniji. 9.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Slov. popevke. 14.10 Naša vina. 16.00 Be-ležke za zgodovino otroštva. 17.10 C. Saint-Saens: »Samson in Dalila«, 3. dejanje. 18.00 Cetrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Za ta letni čas. 9.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Koncert v Kult. domu v Trstu. 11.30 Beležka. 12.00 Iz svetovnega pripovedništva. 13.20 Primor-ska poje. 14.10 Potovanje po Vel. Brita-niji. 15.00 V svetu filma. 16.00 Podoba ma-tere v sodobni slov. pripovedni prozi. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. 10.10 Kon-cert v Cankarjevem domu v Ljubljani. 11.35 Beležka. 12.00 Na počitnice. 14.10 Za ta letni čas. 14.40 Včera-j, danes, jutri. 16.00 Ena bolha me grize. 17.10 Klasični album. 18.00 J. Povše: »Za plačilo ti pri-našam slovo«. Ljubezenska kriminalka.

OBVESTILA

Redna seja Zveze slov. katol. prosvete bo v ponedeljek 16. septembra ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici. Dnevni red: Primorski dnevi na Koroškem, Razstava del Toneta Kralja, Cecilijanka 1985, Pro-gram delovanja Zveze in društev v sezoni 1985-86, Razno.

Glasbena šola »M. Filej« v Gorici obve-šča, da bo vpisovanje v novo šolsko leto v tednu od 15. do 20. septembra vsak po-poldan od 17. do 19. ure. Pouk se začne s 1. oktobrom z urnikom, ki bo pravo-časno javljen v prostorih šole na Placuti (Riva Piazzutta 18).

Zbor »Lojze Bratuž« obvešča, da bodo v petek 13. septembra ob 20.30 v mali dvo-rani Katoliškega doma prve redne vaje.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Katoliška knjižarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407